

UJKOR

ORSZÁGOS PINCZÉRLAP.

Megjelen minden hó 1-én, 10-én, 20-án.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona (6 frt)
Fél évre 6 korona (3 frt)
Negyed évre 3 korona (1.50kr)

Szerkesztő és lapfőigazgató:

FLÓR GYÖZŐ.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szeged, Polgár-utca 17. szám.

Hirdetések felvétele ugyanott.

Kéziratok nem adatnak vissza.

A pályatévésztettek.

Ira: SIPOSS JENŐ.

Mindenütt, minden embernél úgy van, hogy a k alacsonyabb álláshoz tartozó, az szegényi hivatását és ha nem is szegényli, akkor is minden embernek, ki vele beszédbe ereszkedik, az ő személyének kiválóságát, szak-képzettségének kitünőségeit és kimagasló előnyeit emlegeti.

De különösen nálunk, pinczárségnél temérdek azok száma, kik hetekig sem képesek befejezni az öndicsé-reteket. És van még egy olyan osztályunk is, a mely-lyel talán egy más iparág sem rendelkezik. Ez pedig az a rengeteg sok pályatévésztett ember. Bárhol, bármely városban az embernek megtetszik egy kollega, az mind-járt ott kezd emlegetni, hogy ő pályatévésztett. . . . hogy az ő szülei ilyen, meg olyan tekintélyesek, hogy ő ennyi, meg annyi iskolát járt és most számkivetésben tartja családjá — mivel ő pinczér lett.

Oly nagy ezen szerencsédének száma, hogy sok.

Pedig ha jól szemügyre vesszük pályatévésztett kollegáinkat, azon tapasztalatra jutunk, hogy ép ők azok, kik e szakmának minden tekintetben teljésen megfelelnek. Birván ugyanis érzékkel, átlátják azt, hogy ezen szakmánál annyi a haszontalan s jellemteien ember, hogy ők, mint hasznavehető és tiszta jellemmel bírók, szegénylik, hogy velők egy hivatásban, egyen-ranguság és egy név alatt annyi sok *semmirekellő* szerepel. A pályatévésztést és más jó tulajdonságukat tehát csak azért emlegetik, hogy keserűségük nyhítsák, hogy *ők még sem olyanok, mint az a löbbi*, a kiket a köz-vélemény irgalmatlanul elítélve, mind egybe soroz s részesíti általános megvetésében, akár jó, akár rossz.

Szét vagyunk szórva s összekeveredve félünk egymástól és nem mertünk oda menni, a hol tudjuk, hogy *pinczérék vannak*. Megvetjük a velünk egyenrangú, a *legtisztességesebb szaklársakat is*, mert félünk tőlük s azon időn át, míg őket meg nem ismerjük, agyunkban mindig kétely forog fenn azok jellemére nézve. Ezen kétely és a közbejövő sok csalódás kollegáinkkal szem-ben gyökereztek azt a *köznyősséget* a pinczárségbe, a mely köznyősség van most és volt nekünk mindig a legnagyobb hátrányunkra.

A ki lopni akar, az előbb észre veszi a *nyílást*, a mely az ellopandó tárgyhoz vezet. Így azon sok ingyenélő, azon sok *könnyű élet hajhászó ember* észre-vette köznyősségünk által engedett *szabad utat*, s azt felhasználták arra, hogy hozzánk szegődjenek, hogy tőlünk lophassanak

Tehát kedves kártársaim! a kik szegényltek a mai viszonyok által annyira lealacsonyodott tekintély-teket, ne álljatok ilyen mentegetődzéssel elő, hogy pályatévésztett emberek vagytok, hanem igenis menjetek és keressétek össze az azon városban tartózkodó s *hozzá-tok érdemes szaklársakat*, (mert vannak ilyenek, csak-hogy nem adatok alkalmat egymás megismerésére) és azokkal megismerkedve csoportosuljatok; béküljete ki még haragosaitokkal is — ha azok közibétek valók — és egymás iránt bizalommal lévén, keltsetek magatok-ban egy kis önérdéklődést és így majd azon tapaszta-patra fogtok jutni, hogy nagyon is sok oly genialis, kedves szaklárs van körülöttek, kiktől eddig félvén s kiket nem ismerve ítéltek el igazságtalanul. Ha még mi is elítéljük egymást, *hát akkor hogy ne ítélne el bennünket a közvélemény?*

Fel tehát kedves kártársaim! Tomorújdetek, cso-portosuljatok és alakítsatok mindenütt asztaltársaságo-kat, befogadva oda csak is olyanokat, kik szakpinczérék.

Midőn pedig már az ily csoportosulásokénti szer-vezet egész Magyarországon megtörtént, akkor már a magyar orsz. p. egyesület is létesülve van, a mely pedig nem csak hogy távol tart bennünket azon nem közibék való kétes népségtől, hanem tudtára adja a *közvélemény-nek, hogy nem igaz az, hogy egyenrangba valók vagyunk* azon 6—8000 kaptafát forgatott és emberi tisztességből kivetkőzött semmisségekkel, kik most tán még szerepet is játszanak a pinczárség körében.

☞☜
Toborzó.

*Elfújta a harci kőről,
Elhangzott a riadó:
Hej, rége óta ilyen óra
Nem kellik el egy két óra
S legott félkét millió . . .*

Lelkes szavak hallatszótiak,
Csupa lélel volt tele;
Egymás után rendbe' sorba'
Amint történt, úgy megírva, —
Hogy a lélek fáj bele!

Vesztett érdek, jogtalanság,
Önkény fenn s alatt nyomor,
Bárhol s merre nincs segítség,
Rajlatok a becsstelenség,
Esz, mint rongy között a moly...

És ti, bár ezt mind tudjátok
Még se hajltok rá fejétek:
Tudjátok hogy létték átok,
A világ nem néz reátok,
S nincs egy szikra becsület.

Tudjátok jól, hogy hozzátok
Sorsolok mily mostoha;
S tudhatjátok — ha magatok
Nem segítetek rajlatok,
Biz, más nem segít soha.

S tudván mindazt, hogy nem kel fel
A jó ösztön becsület...?
Mely lelkeket vitté arha,
Hogy már egyszer valahára
Nekik is kell tennetek.

Én, igazán nem is tom hogy
Mily sok ember, Istenem;
Kiknek sorsuk, ha jól mutat,
Elállják előtt az utat,
Mondván „kell is az nekem?”

Elfujták a harci kiáltót,
Felhangzott a viadó,
Pinczér lársak fel s előre,
Az igazság védje, öre
Veliünk a Mindenható.

Ragyog ránk csillag reményünk
És igazság szép napunk,
Létünk, jövőnk sötét vészbe,
Becsületünk sárba, szennybe'
Értök élünk és halunk!

Meghain a becsületért,
Kell-e ennél szebb halál?!
Ezért egy lélekkel lenni
És e harcban győztes lenni...
A jövődő dicsben áll...!

Hah, szép s dicső lesz a nap,
Milyen harcunk véget ér;
A lélek egy újat érez,
Ha fáj is már, de nem térez;
És az élet újra él...

Fel hát lársak, pinczér lársim!
Harci kiált szól, s viadó;
Hej, régekte ilyen szóra
Nem kellik el csak egy óra
S felkelt volna millió...!

Kis Kürtös.

AZ „UJKOR“ TÁRCZÁJA

Kirándulás.

Sopron, április 30.

Nagykikindán Milán primás . . .

Nagykikindán Milán primás
Bánságon uncsiköl;
Sicset rázó kecsképő
Hárjairól messze szállt.

Messze rized a taraszunk
Esti esendés halk szele;
Nem gondolok az a ezidőig,
Mily bánsatot küldt ele' . . .

Nem gondolok, hogy ki mondja
Egy ház ugított ablakán:
„Tedd le, tedd le azt a canót,
Ne lézd ottan igazán . . .!”

Ne lézd, ne lézd, mert sziceure
Hangol kin és fájlalom,
Utáljón ezt a nőét
Halló ifjú angyalom . . .!”

De Milán csak házza toróbb
S nem hallja a lány szarót;
Hej, ha hallná, tom szétépné
Hegedője négy hárjót.

Nagykikinda.

Tardy Gábor.

Utazni, egyes tájékok szépségében gyönyörködni, mindig kedvező foglalkozásom volt. Gyermekek korom óta mindig előszeretettel vagyok a hegyes vidék iránt, nem a kopár hegyeket értem, hanem afele domb meg nagyobb dombot, befödve erdővel, vetésekkel és füvel. Nem tudom, miért vagyok oly vonzalommal a hegyek iránt, talán azért, mert gyermek éveimben leváltva látam naponta a kis Kárpátokat, valamint az Alpések kifutót. Ilyen szép, hegyes és zöld tája van Sopronnak.

Már a vasuton messziről látni egy nagy parkot, körülveve hegyekkel, itt-ott a zöldből egy fehér falat látni, ezt is talán csak azért, hogy láthassuk a kirívó különbséget az isteni kéz által teremtettről.

Minél közelebb jutunk, annál gyönyörűbb látvány van előttünk. A fenn említett hegyeken állanak a pazarul épített szebbnél-szebb villák, körülötte parkok. Itt látni és tanulhatok, hogy az ember tudományjal és akarattal miképen teheti széppé háza táját; hiszen csak az isteni adományokat kell szélszertien elhelyezni és felhasználni. A vadonba hozott fákat, bokrokat, mint a béna embert kell egy kicsinyt vezélni, ápolni, ha már megerősödött, erre sincsen szükség. Nézzétek meg a liliumot a réten, vagy hallgassátok csak a pacsirtát a mezőn, meg a csalógányt a házkörül parkon, azok miért gyönyörködnek ép ottan? Mert a gondviselés rendezi így. Hol mező van: ott liliumnak, hol réten van: ott pacsirtának és hol erdő (park) van: ott csalógány-nak kell lenni.

MOZGALMAK.

Amint múlt számunkban már jelezte volt, Pápa és Békés-Csabáról beérkeztek a megalakult mozgalmi bizottságokról szóló tudósítások. Az ezek után következők, mint Szabadka, N.-Kikinda és N.-Beeskerek pedig mint egy nagy és világos tanújelei annak, hogy az országos pinczér-egyesület eszméje megvalósulásáért folyó tollharcz és küzdelmek, nem csak mintegy napot lopó és üres szófecsérlések, hanem egy tisztán látható és egy egyenes utvonallal ahhoz a célhoz, amely előttünk és már nem messze lebeg. Csak gyorsan és sietve végezzük a teendőket, hogy azt mielőbb elérve, pihenéssük ott ki nehéz fáradsainkat.

Pápa.

A mozg. bizotts. egyszersmind »Asztaltársaság« megalakítása körül őszinte ügybuzgó és fáradó tisztelt szaktársaink Czidlik József, Fischer József és Schlesinger Ignácz urakkal együtt a következő meghívót bocsátották ki a kartársak között:

Tisztelt karársaink!

Szeretett hazánkban, köztünk a pinczérsgés körében egy mozgalom inditottát, melynek egyenes iránya, — hogy a mi saját érdekeink megvédésére és hogy nekünk, valamint jövőinket biztosítsa, alakítsuk egy Orsz. Pinczér-Egyesület. Eneffolyva tehát, miután ez nem csak egy-kettő, hanem mindnyájuk érdeke és így kötelessége minden kartársnak, hogy annak a megalkotását megelőző teendőkhez a saját tehetsége szerint hozzájáruljon. — Felkérjük t. kartársainkat f. hó 28-án, esztőtök délután a Graff-tele kávéházban tartandó értekezleten megjelenni, hogy ottan czélba vett Országos Pinczér-Egyesületet s annak czélját körülményesen ismertetve alakítsuk meg körünkben a mozg. bizottságot. Czidlik József, Fischer József és Schlesinger Ignácz főpinczerek.

A jelölt napon, miután a czél és teendők alaposan ismertetve lettek; az összejöttek egyhangulag és az

A természet kincseivel Sopron bőven van ellátva. A városban is, a hová megyünk, minden szögletben egy park van, de még *milva* park. Nem csak szépen kimért, fővennyel felöntött setautak, mint mezőn, minden kereszt járissal négy fával, hanem sűrű lombosok és öreg fák. A milyen szép a környék; és külváros, olyan rendetlen a belseje. Az igazi városban a házak össze-vissza állnak, a három szálloda egy helyen van, a harmadik a kettenek szem közt. Mindig hallottam, hogy Sopron oly nagy rémnet város, de azt bátran kiirhatom, hogy ez a feltevés most már nem igaz. A czégtáblák jvarrésze *kedvelő* magyar, csak igen elvetve látunk egy Schumacher, sőt némi részben a soproniak sovinszák.

A déli vasuti indóháznál a pótzárnál következő felírás van: **BEJENNET** s nem kell a szemet igen farszítani, látni, hogy a *nemet felírta, amely a magyar alatt volt, be van festve*. Brávo, így szeretjük mi Sopront!

Rosz benyomást tesz az idegenre, hogy az egyik vasuti étterem a főpinczér kifogastalan fekete szakóban és *sárga cipőben* szervizor. A ruházata különben nagy sulyt kell helyezni. Mivel ott a kartársak sorsukkal igen meg vannak elégedve (?), hát ezt a várost nem fogjuk egyhámar az országos szövetségnek megnyerni, de azért lesznek a mi jó ügyünknek ott is egyes jóakarói, p. Gottfried, Schönfellingner, Léb Pál stb.

Talán lesz alkalmam Sopronnal jobban megismerkedni, azután majd bővebbet és talán kedvezőbbet írné. Már a mi ügyünkre értem.

őszinte lelkesedés hangjain éltette az O. P. E.-tet és az annak létesítése érdekében fáradozókat, alakultak át m. b. egyszersmind A. T. és vettek határozatba, hogy az A. T.-nak egyedüli czélja a mozgalmal minél szélesebb térre kiterjeszteni és annak a t. főnök urakat megnyerni. E végből is nem választottuk meg meg egyelőre a választmányi tagokat. Az A. T. tagjai a következők: Czidlik József, Fischer József, Schlesinger Ignácz, Acs Ferenc, Kutrovitz János, Harak János, Baracsay Géza, Győre József, Lószák István, Nagy István, Polgár Ferenc, Tűskés Pál, Herits István, Steiner Ferenc. Üdvözlünk a tisztelt előjáróknak, különösen Czidlik József igaz ügybuzgó hívünk és az A. T. minden egyes tagjának.

B.-Csaba.

A mozg. bizottság és A. T. megalakítása körül teendőknel fáradozatlanul fejtik ki igaz ügybuzgalmukat. Leitebge József a Dunántulról ide szakadt és közismert főpinczér és vele karöltve Maczek József, Sturm Ödön (vasuti vendéglő), Georgécs Kálmán, Huszka Márton, Vadász József, Kozma Márton főpinczerek és tisztelt kartársaink. A buzgó fáradozóknak szakfőnök közül az ügyet igaz pártfogásba vették Sulamon János vasuti vendéglős (pinczér ügyeknek mindig szószólója) Freiberger Márton és Lőrincz Béla kávéház tulajdonosok. T. szakfőnök mint kartársainknak igazi elismerését és üdvözlöttük.

A G-ikán megalakuló A. T. szólvó tudósítást s a tagok névsorát jövő számunkban hozzuk.

Szabadka.

Pavetics Ignácz és Garabb József főpinczér urak őszinte, ügybuzgó kartársaink sok fáradozása folytán a mozg. bizottság alakítása érdekében az előterkeztelt f. hó 2-án a »Pest város« szállóban tartott meg. Garabb József t. szaktársunk a következő rövid tudósítást küldte be:

Körünkben a mozgalom megindult és a m. b. alakítása érdekében tartott előterkeztelen összejött kartársak leírhatatlan lelkesedéssel tették magukéva az O. P. Egyesületet eszméjét és köteleztek magukat mindent elkövetni annak mielőbbi létesítéséért. A teljes megalakulás és a választmányi tagok megválasztása a jövő hétfői összejövetelre határozott. Az O. P. Egyesületnek eddig lelkes hívei a következők: Pavetics Ignácz fóp., Garabb József fóp., Acházt Ferenc fóp., Spiedl Károly fóp., Málcs István fóp., Joó Imre éth., Hani Péter bf., Ughi Pál fóp., Arvai Imre, Barkóczi József éth., Szezbold József fóp., Rubinger Rezső fóp., Boros Ferenc fóp., Orthoffer Gusztáv fóp., Obodál Alajos fóp., Széles István szbp., Fábik Gyula fopt., Troll József éth., Markovics Domonkos fóp. és Winkler Lajos vendéglős. A lelkesülteknek üdvözlöttünket küldve, várjuk a további jó híreket.

Nagy-Kikinda.

Tisztelt szakfőnökkel az élén fáradoznak szaktársaink igaz ügybuzgalommal a mozg. bizotts. mint A. T. megalakítása körül. Főnökeink e két kimagasló Oszton János és Kékessy Sámuel urak ügyszerete s támogatása mellett az A. T. a napokban megalakul. Az ezen ügyben a következő szaktársaink tűnnek ki önzetlen és lankadatlan fáradozásaikkal: Pozczik Lajos fóp., Tabán Milan szbp., Czurl Jakab fóp., Vive Miklós fóp., Liebentot Károly éth., Vuések Károly ksp. A megalakulás a napokban lesz.

Nagy-Becskek.

Marincs János és Pokuláry Domnule t. szaktársaink pártatlan ügybuzgósága folytán a mozgalom megindult és a mozg. biz. mint Asztal-Társaság-ot legközelebb már megalakítják. Az Országos Pinczer-Egyesületét eddig a kik minden erejük s tehetségükkel küzdenek, a következők: Schlesinger E. fop., Marincs János fop., Pokuláry Domnule, Loch Ferencz főpinczér. Preslmayer István, Murakózy Béla, Zsemleéry János és Bagyik István főpinczerek. A mozgalmi bizottság megalakítása a napokban lesz, de tisztelt Pokuláry D. szaktársunk addig sem pihenve, fárado a t. főnök urak megnyerése körül. Tisztelt szaktársunknak, mint többi ügybuzgó hiveinknek őszinte üdvözlötünket küldjük.

Kassáról

jön a tudósítás.

Mozgalmainknak igaz hívei vannak még Ó-Becse és Zentán. Ez utóbbiban Miks János t. szakfőnk vasuti vendégfős, Fabian József és Strausz Ödön főpinczér szaktársaink. Ó-Becsen Siska Rezső szaktársunk tartja fenn az O. P. E. fáklyáját. A legközelebb már megalakulók m. b.-ről tudósítást pedig a következő helyekről várjuk: *Zala-Egerszeg, Sopron, Pozsony, Nyíregyháza, Herkulesfürdő és Trencsén-Tepliczről.* Több helyeken a szervezés és tevékenység folyik. **F. hó 9-én pedig Budapesten a központi szervező és előkészítő mozgalmi bizottság megalakulása.**

Nagyváradiakhoz!

Nagyvárad! kartársak!!!

A legnagyobb csodálkozásomnak kell adjak kifejezést, midőn oly némán, oly érzéketlenül nézitek az O. P. E. buzgó és nemes czélú törekvéseit és fáradozásait. De annál fájalmasabb tapasztalnom, hogy ti, n.-várad! kartársak meg mindég nem ébredtetek, még most sem nyitottátok föl szemeiteket és némán nézitek és élvezték a fájalmas zsarnokságot, vagis a tisztelt úgynök uraktól a drága pénzen vásárolt kegyelemkenyeret: De nem — ezt nem hiszem — mert nem szabad hinni, hogy N.-Várad józanan gondolkozó pinczérei úgy hátra maradtak volna az igaz eszme pártolásban. Nem hiszem, mert ismerem n.-várad! kartársaimat, ismerem mint művelt embereket, mint kiváló szakembereket. De fájdalom — nem ismerem őket, mint együtt érző és összetartó kollegákat! És hol keressem mind ennek az okát? Oh, nem kell azt sokáig találni, mihamar lehet a ragályos kort desinfiálni. Nézzünk csak végig nagyvárad! kartársainkon. Mily érett és értelmes szakemberek, aljion ki csak egy is közülök a sikra és tege magáévá a szent eszmét az által, hogy hívja össze a kartársakat és szólítsa őket egyesülésre! Majd meglásák mint lelkesülnek a kartársak kevésbé felvilágosodott értelmű is.

De mit ér e beszéd? és mit érnek e buzdító szavak, ha (bár nem hiszem) süket fülekre fognak találni. De hogy e bal jóslat beteljesülését elriasztjuk, kérve kérem a nagyvárad! főpinczér urak egyikét, hogy szíveskedjék e nemes czél érdekében mielőbb egy értekezletet összehívni, hogy egyesülhessünk mi is, mint Szeged, Győr, Pécs stb. városok kartársai és kiállhatunk: éljen az orsz. p. egyesület nagyvárad! mozgalmi bizottsága.

N.-Várad, 1893. május 6.

Witral Leo.

Három levél.

— London. — Arad — Csáktornya. —

Tekintetes Szerkesztőség!

Miután az Ujkor című lap Londonban is napvilágot látott és itten oly lelkesedést keltett a magyar pinczerek között, hogy elmulasztatlanul szükségesnek vétem, hogy ezen lelkesedésnek hatásáról a tek. szerkesztőséget e szerény sorokkal üdvözlőjem iteni szaktársaim nevében.

Bizony ideje is már, hogy mi magyar pinczerek is felébredtünk valahára néhez álmainkból, hogy sikra szálljunk érdekeink megvédelmezésére és hogy ezen elfajult rossz helyzetünkön némileg javítsunk. Mert bizony, ha minik már összetartottunk volna évtizedek előtt, nem így állna a dolog, de az összetartás, e szent szó, ez volt a seb mindig, a mi a fájdalmat szülte.

És miért nem tartottunk össze? azért, mert sok kartársak voltak és vannak, a kik szegénylik magokat pinczereknek nevezni és ezek pedig azok, a kik első rangú helyeken dolgozván, lenézik azokat a kartársakat, a kik alantasabb helyzetben vannak alkalmazva, s mint-egy büszkén mondja: én csak addig vagyok pinczér, míg az üzletben vagyok, aztán megszűntem az lenni és gentelman vagyok. No, de utóvégre ebben is rejlik egy kis igazság, mivel az igaz, hogy mindenki lehet gentelman, de nem szükséges azért foglalkozását eltagadni és megvetni a többi szaktársait. Különbön az ilyen akkor is csak magát-veteli meg kartársával.

No, hanem vessünk fénytolt mindezekre és foglalozunk inkább avval a szent czéllal, a mit az Ujkor tűzött ki zászlójára és mi rangkülönbség nélkül, minél tömegesebben tömörüljünk e szent czél zászlója alá és iparkodjunk minden erőnkkel, hogy a mit az Ujkor kitűzött, azt minél előbb diadalra is vigyük.

Én kívánom tiszta szívemből és csak összetartás legyen, akkor nincs mitől félnünk! Legyünk összetartók, ez a czél lebegjen fáklyaként szemünk előtt és mint hü követői és harczolói az Ujkorunk, úgy erkölcsi, mint anyagilag támogassuk azt nagy munkájában. Mert bizony a mai világban pénz nélkül nem lehet czélt érni.

Legyen szabad még megjegyeznem, hogy körülbelül egy év előtt szintén indított egy lap, melyet »Pinczerek Lapjának« hívtak a lap Ihász György ur szerkesztése alatt megindulva, örömmel fogadták azt és mihamar sok pártolói is akadtak, a kik anyagilag támogatták.

A nevezett lap havonta háromszor jelent meg és folyt három egész hónapig, fáradatlanul küzdve a pinczerek érdekeiért. Hanem mikor az új előfőtés jött a második negyedre, akkor a hűséges pártolók cserben hagyták, vagis sajnálták azt a kis összeget újból fizetni, a mi arra készletre a nevezett lap szerkesztőjét, hogy kénytelen volt megszüntetni a további küzdelmet a pinczerek érdekeiben.

Ebből kifolyólag csak azt akarom kihozni, hogy az Ujkort lsten övja meg mindenkorra ezen csodálatos, mert ha ezt is cserben fogjuk hagyni, ismét a régi helyzetünkbe fogunk visszasülvedni és pedig akkor is csak mi fogjuk ezt megbánni. Ennek pedig nem szabad megtörténni.

»Fel tehát kartársak és összetartással küzdeni fogunk a végsőig.«

Én és iteni szaktársaim nevében üdvözlőm az Ujkor pártolót és t. szerkesztőjét Flór Gyöző urat, a ki ezen magatos eszmét lángragyújtotta.

Maradtam hazafui üdvözlettel
London, 1898. április hó.

Kiss István.

Arad, 1898. április 30-án.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Mai postával van szerencsém beküldeni az *»Ujkor«* egy negyedévi előfizetési díját. Hogy ez elhatározásommal maig késtem, nem azért történt, mintha nem volnék lelkes támogatója minden oly mozgalomnak, mely a pinczéség felvilágosodására, és felemelésére irányul; hanem azért, hogy sok évi tapasztalat által elvesztettem minden reményemet arra, hogy fentemített törekvésünk eredményre vezetne. Nem vagyunk megvére erre. A mit már oly sokan hangoztattak közülünk, hogy a fölös számba levő kétes existenciájú elem köztünk elnyomja a jobbat. Kimagaslóbb jellemmel a pinczéség körében nagyon gyéren találkozunk, oly csekély szám ez, a mely nem elegendő arra, hogy bármily nagyobb dolgot nyélbe tüsssen. Addig, míg egy akaraterős, összefüggő testületet nem képezünk, minden igyekezetünk meddő küzdelem marad. Különösen nálunk Aradon olyanok a viszonyok, hogy kar minden lépésért, vagy szóért. Erre vonatkozó bővebb magyarázatot letevékennél fogva nem adhatok. Nagy családdal bíró ember vagyók és ez összeg is, melyet b. lapjára adok, áldozat részemről. Ma azonban kezeimhez jutott a t. pécsi mozg. bizottság rópiatá, mely ugyanazon programot vallja és hirdeti, a mit az *»Ujkor«*. Jélet akarom tehát adni annak, hogy igenis értem az *»Ujkor«* szövegét és bármely küzdelemmel, mely üdvös sikerrel kecsegtet, ott leszek a har-zolók sorában.

Kartársi üdvözlélet

Schwartz Márton.

Csáktornya, 1898. április 24.

Nagyon tisztelt Szerkesztő ur!

Szinte meg voltam lepve, a midőn az *Ujkor* című lapot n. t. Dreiszker Miklós ur kezébe nyújtotta és szóval meg is magyarázta azonnal annak törekvését és célját.

Közönetem nyilvánítva t. Dreiszker Miklós szak-társamnak ezen helyt is sietek m. t. szerkesztő urhoz, hogy megrendeljem az *Ujkor*-t, a melyből már is olvasom, hogy t. kartársaim mely szép és nemes buzgalommal törekednek s küzdeve harcolnak, hogy azon nagy és szép eszme mielőbb célhoz jussan.

Üdvözölöm tehát melyen tisztelt kartársaimat és azon kérésre bocsátom mindannyiukhoz, hogy *»Ujkorunkra«* előfizetve, tartsanak mindenütt össze és egy szív és lélekkel legyenek azon, hogy küzdelemünket nihamarabb siker koronázza.

Mert hiszen csak talán belátja azt minden t. kartárs, a kinek szakmánkhöz egy kis fogalma van, hogy ez a mostani nyomorúságos helyzetünk tovább csak nem állhat már fenn! . . . Emlekeztünk csak kicsé vissza és gondoljuk el azt magunkba, midőn kisény kollégáink az utcán szédelegnek, sokan tán ches gyomorral és mennek egyik ansagertől a másikhoz levett kalappal és aláztatos arccsal kérdezve: — van-e kisegítés? . . .

De nagyon ideje is volna már, hogy ezeket az üzletkoldulásokat megszüntethetnénk.

Nagyon tisztelt kartársak! A legnagyobb közö-nettel és hálaís indulattal vagyók mindazok iránt, a kik az *»Ujkor«*-t és annak törekvéseit támogatják és vannak azon, hogy ezen támogatásuk és a küzdők seregéhez minél többen és többen csatlakozzanak. Csakis ilyen-formán, csakis így lehetnek fázadozásaink sikeresek, ha mindnyáján egy helyre tömörülünk és fejtjük ki erőnket, az egyesült erőt. Ekkor aztán majd elérjük azt, hogy

üzleteinket tisztességes és igaz uton elnyerve, nem kell majd akkor ide oda chesen zarándokolnunk és szegyen-keznünk, hanem egyenesen oda fordulunk a minket mindig anyaként pártfogásába fogadó egylettinkhöz, az *»O. P. Egyesület«*-hez.

Fel tehát kartársaim, tegyünk és harcoljunk saját érdekeinkért és legyünk a harczban egymáshoz egyet-értés, összefüggés és szeretettel.

Hazafias üdvözlélet

Szabó János üzletvezető.
Vasuti vendéglő.

KÜLÖNFÉLÉK.

Felhívás előfizetésre!

Hogy a lap szétküldésben fennakadás ne történjen, mindazokat, kiknek mutatványszámok mentek, az előfizetési díjak mielőbbi beküldésére kérjük.

Az *Ujkor* előfizetési ára:

Egész évre	12 korona
Félévre	6 »
Negyedévre	3 »

Az előfizetési díjakat postautalványon és kérjük mielőbb beküldeni.

AZ „UJKOR“

szerkesztősége és kiadóhivatala

Szeged, Polgár-utca 17.

Nyelvében él a nemzet. A híres Temesvári Kellner Verein, mint már annyiszor, most is szép tanujelét adta a magyar nyelvi gyűlöletnek, azaz hazafiatlanságnak:

Valahogyan meghallották (mert ezek bizony a f. t. bizottsá-goktól adó küldött alapsz. kivonatot és kongr. felhívást nem igen értették meg, azért: mert magyarul volt irva) hogy a magyar szá-lalodók, vendégelősök, stb. f. hó 11. és 12-én a nyugdíj ügyben Debreczenben kongresszust tartanak. Erre tehát gondoltak ok is egy merészet és nagyot, a vaskalapot félre csaptak s a „Comité“-t ösz-szeülették, hogy azok valamit kispekuláljanak. És azok ki is speku-láltak, hogy május hó 11-én tartanak egy „Krenzent“, a melynek jóvedelmét fordítják a Temesvári Kellnerhills Krankenkassa, vala-mint Kellner „Pension“-hoz. „Nesze nektek a tromf (?) és még majd fogunk egy kis több borsot is törni az orrotok alá debreczeni kongresszus“. . . Csak ezt gondolhatta a Temesvári Kellner Verein magyarul elvett ismeri nem akaró s tudó elnökség, választmány és Comitéja, midőn a Krenzenzüjre szóló magyarul nyomott „tisztelt jeget“ — mint egy gonyolva — megküldték a „Comité“-t lepedő nagyságu német meghívója kíséretében a szegedi (s tán a többi) pinczér egyletnek. „Mit gondoltak, hogy miely czélt érnek el ezzel Kellner Verein Comité? Azt ugyan elérhették, hogy meghívójukat (in Temesváre: táncszéken, vagy debreczeni kozgy?) az onok magyar nyelvet gyűlölése mellett teljesen megvetve, még figyelembe sem vették. Mert annyit talán csak megkövetelhet a tiszta hazafias, hogy az ő hivei, azokat, kik annak meg külszimbén is ellenségei, egyszerűen megvessék.

A „krenzenrei“ meghívott ott diszlelnédek 50 kifordított név, köztük egy magyaréval is. Ezen név persze a „Comité“ illetik. Oh, ti kor és műveltségűl hátramaradtok, kik a szent és nektek kenyeret adó háza nyelvt még a XIX-ik század végső felén sem isméri-tek, sőt tán gyűlölték? Mikor fogjátok ezen szavakat megérteni és tekintetbe venni: „Nyelvében él a nemzet!“

A szegedi ipartestületi ház vendégüljét f. hó 1-én, mozgal-maink nagy együ fogtatassa s a volt korona kávé, Bandi János ur t. szakfőnök vette át.

Nagy-Becserek.

Marinos János és Pokuláry Dommlé t. szaktársaink pártatlan ügybuzgósága folytán a mozgalom megindult és a mozg. biz. mint Asztal-Társaság-ot legközelebb már megalakítják. Az Országos Pincér-Egyesületért eddig a kik minden erejük s tehetségükkel küzdenek, a következők: Schlesinger E. fop., Marinos János fop., Pokuláry Dommlé, Loch Ferencz főpincérek. Preslmayer István, Muraközy Béla, Zsemleéry János és Bagyik István főpincérek. A mozgalmi bizottság megalakítása a napokban lesz, de tisztelt Pokuláry D. szaktársunk addig sem pihenve, fáradoz a t. főnök urak megnyerése körül. Tisztelt szaktársunknak, mint többi ügybuzgó hveinknek őszinte üdvözlötünket küldjük.

Kassáról

jön a tudósítás.

Mozgalmainknak igaz hívei vannak még Ó-Becse és Zentán. Ez utóbbiban Miks János t. szakfőnk vasuti vendéglős, Fabián József és Strausz Ödön főpincéz szaktársaink. Ó-Becsen Siska Rezsó szaktársunk tartja fenn az O. P. E. fáklyáját. A legközelebb már megalakuló m. b.-ról tudósítást pedig a következő helyekről várjuk: *Zala-Egerszeg, Sopron, Pozsony, Nyiregyháza, Herkulesfürdő és Trencsén-Teplicről.* Több helyeken a szervezés és tevékenység folyik. **F. hó 9-én pedig Budapesten a központi szervező és előkészítő mozgalmi bizottság megalakulása.**

Nagyváradiakhoz!

Nagyvárad! kártársak!!!

A legnagyobb csodálkozásomnak kell adjak kifejezést, midőn oly némán, oly érzéketlenül nézitek az O. P. E. buzgó és nemes czélú törekvését és fáradozását. De annál fájdalmasabb tapasztalnom, hogy ti, n.-várad! kártársak még mindég nem ébredtetek, még most sem nyitottátok föl szemeiteket és némán nézitek és élvezték a fájdalmas zsarnokságot, vagyis a tisztelt úgnök uraktól a drága pénzen vásárolt kegyelemkenyeret: De nem — ezt nem hiszem — mert nem szabad hinnem, hogy N.-Várad józanan gondolkozó pincézerei úgy hátra maradtak volna az igaz eszme pártolásban. Nem hiszem, mert ismerem n.-várad! kártársaimat, ismerem mint művelt embereket, mint kiváló szakembereket. De fájdalom — nem ismerem őket, mint együtt érző és összetartó kollegákat! És hol keressem mind ennek az okát? Oh, nem kell azt sokáig találni, mihamar lehet a ragályos kórt deszinficiálni. Nezzünk csak végig nagyvárad! kártársainkon. Mily érett és értelmes szakemberek, álljon ki csak egy is közülök a sikra és tege magáévá a szent eszmét az által, hogy hívja össze a kártársakat és szólítsa őket egyesülésre! Majd meglásák mint lelkesülnek a kártársak kevésbé felvilágosodott értelmei is.

De mit ér e beszéd? és mit érnek e buzditó szavak, ha (bár nem hiszem) süket fülekre fognak találni. De hogy e bal jóslat beteljesülését elriasztjuk, kérve kérem a nagyvárad! főpincéz urak egyikét, hogy szíveskedjék e nemes czél érdekében mielőbb egy értekezletet összehívni, hogy egyesülhessünk mi is, mint Szeged, Győr, Pécs stb. városok kártársai és kiálthassuk: éljen az orsz. p. egyesület nagyvárad! mozgalmi bizottsága.

N.-Várad, 1893. május 6.

Witracel Leo.

Három levél.

— London. — Arad — Csáktornya. —

Tekintetes Szerkesztőség!

Miután az Ujkor című lap Londonban is napvilágot látott és itten oly lelkesedést keltett a magyar pincérek között, hogy elmulasztatlanul szükségesnek véltem, hogy ezen lelkesedésnek hatásáról a t. szerkesztőséget e szerény sorokkal üdvözöljem itteni szaktársaim nevében.

Bizony ideje is már, hogy mi magyar pincérek is felbredtünk valahára néhez álmainkból. hogy sikra szálljunk érdekeink megvédelmzésére és hogy ezen elfajult rosz helyzetünkön némileg javítsunk. Mert bizony, ha mink már összetartottunk volna évtizedek előtt, nem így állna a dolog, de az összetartás, e szent szó, ez volt a seb mindig, a mi a fájdalmat szülte.

És miért nem tartottuk össze? azért, mert sok kártársak voltak és vannak, a kik szegénylik magokat pincézreknak nevezni és ezek pedig azok, a kik első rangú helyeken dolgozván, lenézik azokat a kártársakat, a kik alantasabb helyzetben vannak alkalmazva, s mintegy büszkén mondja: én csak addig vagyok pincéz, míg az üzletben vagyok, aztán megszüntem az lenni és gentelman vagyok. No, de utóvégre ebben is rejlik egy kis igazság, mivel az igaz, hogy mindenki lehet gentelman, de nem szükséges azért foglalkozását eltagadni és megvetni a többi szaktársait. Különbösen az ilyen akkor is csak maga-magát veteti meg kártársával.

No, hanem vessünk fátolt mindezekre és foglalkozzunk inkább avval a szent czzállal, a mit az Ujkor tűzött ki zászlójára és mi rangkülönbség nélkül, minél tömegesebben tömörüljünk e szent czél zászlója alá és iparkodjunk minden erőnkkel, hogy a mit az Ujkor ki-tűzött, azt minél előbb diadalra is vigyük.

En kívánom tiszta szívemből és csak összetartás legyen, akkor nincs mitől félnünk! Legyenek összetartók, ez a czél legegyszerűbben fáklyaként szemünk előtt és mint hü követőt és harczolót az Ujkorok, úgy erkölcsi, mint anyagilag támogassuk azt nagy munkájában. Mert bizony a mai világban pénz nélkül nem lehet czélt érni.

Legyen szabad még megjegyeznem, hogy körülbelül egy év előtt szintén indítottát egy lap, melyet »Pincérek Lapjának« hívtak. A lap Ihász György ur szerkesztése alatt megindulva, örömmel fogadták az és mihamar sok pártolói is akadtak, a kik anyagilag támogatták.

A nevezett lap havonta háromszor jelent meg és folyt három egész hónapig, fardadatlanul küzdve a pincérek érdekeiért. Hanem mikor az új előfőtés jött a második negyedre, akkor a hűséges pártolók cserben hagyták, vagyis sajnálták azt a kis összeget újból fizetni, a mi arra készítette a nevezett lap szerkesztőjét, hogy kénytelen volt megszüntetni a további küzdelmet a pincérek érdekeiben.

Ebből kifolyólag csak azt akarom kihozni, hogy az Ujkort lsten övja meg mindenkorra ezen csodálódást, mert ha ezt is cserben fogjuk hagyni, ismét a régi helyzetünkre fogunk visszasülvedni és pedig akkor is csak mi fogjuk ezt megbánni. Ennek pedig nem szabad megtörténni.

»Fel tehát kártársak és összetartással küzdeni fogunk a végsőig.«

En és itteni szaktársaim nevében üdvözlöm az Ujkor pártolót és t. szerkesztőjét Flór Győző urat, a ki ezen magasztos eszmét lángragyújtotta.

Maradtam hazafiai üdvözlettel
London, 1898. április hó.

Kiss István.

Arad, 1898. április 30-án.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Mai postával van szerencsém beküldeni az »Ujkor« egy negyedévi előfizetési díját. Hogy ez elhatározásommal máig késtem, nem azért történt, mintha nem volnék lelkes támogatója minden oly mozgalomnak, mely a pinczérség felvilágosodására és felemelésére irányul; hanem azért, hogy sok évi tapasztalat által elvéstettem minden reményemet arra, hogy fentemlélt törekvéstünk eredményre vezetne. Nem vagyunk megérve erre. A mit már oly sokan hangoztattak közlünk, hogy a fölös számba lévő kates existenziaju elem közöttünk elnyomja a jobbat. Kimagaslóbb jellemmel a pinczérség körében nagyon gyéren találkozzunk, oly csekély szám ez, a mely nem elegendő arra, hogy bármily nagyobb dolgot nyílbé üthessen. Addig, míg egy akaraterős, összetartó testületet nem képezünk, minden igyekezetünk meddő küzdelem marad. Különösen nálunk Aradon olyanok a viszonyok, hogy kár minden lépésért, vagy szóért. Erre vonatkozó bővebb magyarázatot leterdekemnél fogva nem adhatok. Nagy családdal bíró ember vagyok és ez összeg is, melyet b. lapjára adok, áldozat részemről. Ma azonban kezémhez jutott a t. pécsi mozg. bizottság rőpirata, mely ugyanazon programot vallja és hirdeti, a mit az »Ujkor«. Jelét akárom tehát adni annak, hogy igenis értem az »Ujkor« szozatát és bármely küzdelemmel, mely tövös sikerrel kecsegtet, ott leszek a har-zolók sorában.

Kartársi üdvözzellett

Schwarz Márton.

Csáktornya, 1898. április 24.

Nagyon tisztelt Szerkesztő ur!

Szinte meg voltam lepve, a midőn az Ujkor című lapot n. t. Dreiszker Miklós ur kezembe nyújtotta és szóval meg is magyarázta azomnal annak törekvését és célját.

Köszönetem nyilvánítva t. Dreiszker Miklós szak-társamnak ezen helyt is és sietek m. t. szerkesztő urhoz, hogy megrendeljem az Ujkort, a melyből már is olvasom, hogy t. kartársaim mely szép és nemes buzgalommal törekednek s küzdele hazorelnak, hogy azon nagy és szép eszme mielőbb czeelhoz jusson.

Üdvözlöm tehát melyven tisztelt kartársaimat és azon kéresem bocsátom mindannyihoz, hogy »Ujkorunkra előfizetve, tartsanak mindentütt össze és egy szív és lélekkel legyenek azon, hogy küzdelemünket mihamarább siker koronázza.

Mert hiszen csak talán belátja azt minden t. kartárs, a kinek szakmánkhöz egy kis fogalma van, hogy ez a mostani nyomoruságos helyzetünk tovább csak nem állhat már fenn! . . . Emlékezzünk csak kissé vissza és gondoljuk el azt magunkba, midőn szegény kollégáink az utcán szedelegnek, sokan tán éhes gyomorral és mennek egyik anszertől a másikhoz levett kalappal és aláztatos arczczal kérdezve: — van-e kis-segítés? . . .

De nagyon ideje is volna már, hogy ezeket az üzletkoldulásokat megszüntethetnénk.

Nagyon tisztelt kartársak! A legnagyobb köszönettel és halás indulattal vagyok mindazok iránt, a kik az »Ujkor«-t és annak törekvéseit támogatják és vannak azon, hogy ezen támogatásához és a küzdeők seregehez minél többen és többen csatlakozzanak. Csakis ilyenformán, csakis így lehetnek fáradozásaink sikeresek, ha mindnyájan egy helyre tömörülünk és fejtjük ki erőnket, az egyesült erőt. Ekkor aztán majd elérjük azt, hogy

üzleteinket tisztességes és igaz uton elnyerve, nem kell majd akkor ide oda éhesen zarándokolnunk és szegénykeznünk, hanem egyenesen oda fordulunk a minket mindig anyaként partfogásába fogadó együletünkhöz, az »O. P. Egyület«-hez.

Feltehet kartársaim, hogyünk és harczoljunk saját érdekeinkért és legyünk a harcban egymashoz egyet-értés, összetartás és szeretettel.

Hazaifias üdvözzellett

Scabó János tizletvezető.

Vasuti vendégöl.

KÜLÖNFÉLÉK.

Felhivás előfizetésre!

Hogy a lap szétküldésében fenakadás ne történjen, mindazokat, kiknek mutaványszámok mentek, az előfizetési díjjak mielőbbi beküldésére kérjük.

Az Ujkor előfizetési ára:

Égész évre 12 korona

Félévre 6 »

Negyedévre 3 »

Az előfizetési díjakat postautalványon és kérjük mielőbb beküldeni.

AZ „UJ KOR“

szerkesztősége és kiadóhivatala

Szeged, Polgár-utca 17.

Nyelvben él a nemzet. A híres Temesvarer Kellner Vereim, mint már annyiszor, most is szép tanujelét adta a magyar nyelvű gyűlöletének, azaz hazafiatlanságának:

Valahogyan meghallották (mert ezek bizony a f. t. bizottságtól oda küldött alapsz. kivonatát és kongr. felhivást nem igen értették meg, azért: mert magyarul volt írva) hogy a magyar szállodások, vendégölösök, stb. f. hó 11. és 12-én a nyugdíj ügyben Debreczenben kongresszust tartanak. Erre tehát szöndöltek ök is egy merészet és nagyot, a vaskalapot félre csapták s a „Comité“t összeültették, hogy azok valamit kispekuláljanak. És azok ki is spekuláltak, hogy május hó 11-én tartanak egy „Krenzent“, a melynek jövedelmét fordítják a Temesvarer Kellnerhűls Krankenkassa, valamint Kellner „Pension“-hoz. „Nesze nektek a tromf (?) és még majd fogunk egy kis több borsot is törni az orrotok alá debreczeni kongresszus.“ . . . Csak ezt gondolhatta a Temesvarer Kellner Vereim magyarnyelvet ismerni nem akáro s tudó elnökség, választmány és Comitéja, midőn a Krenzentükre szölo magyarul nyomtatott „tisztelt jegyet“ — mint egy gonyolva — megküldték a „Comité“ lepedő nagyságu német meghívója kíséretében a szegedi (s tán a többi) pinczér együletnek. „Mit gondoltok, hogy mily czélt értek el ezzel Kellner Vereim Comité? Azt ugyan elérhették, hogy meghívójukat (in Temesvarer táncszekrenzen, vagy debreczeni közügy?) az önök magyar nyelvet gyűlölése mellett teljesen megvetve, meg figyelembe sem vették. Mert anyan talán csak megkövetelték a tiszta hazafiság, hogy az ö hűvel, azokat, kik annak meg külszmben is ellensegei, egyszereuen megvessek.“

A „krenzenrei“ meghívón ott diszlelnedik 50 kifordított név, köztük egy magyaréval is. Ezen nevek persze a „Comité“t illetik. Oh, ti kor és műveltségöl hatramaradtok, kik a szent és nektek kenyeret adó hazánktól még a XIX-ik század végső felén sem ismeritek, sőt tán gyűlöltök: Mikor fogjátok ezen szavakat megérteni és tekintetbe venni: „Nyelvben él a nemzet!“

A szegedi ipartestület ház vendégöljét f. hó 1-én, mozgalmaink egyik fótamassza s a volt korona kávé, Bandi János ur t. szakfónk vette át.

Egy puczer ur, három pinczér, az O. P. E. és az Orsz. Ny. Egyesület. De igaz is van Siposs Jenőnek és azoknak a jobbi szaktársainak, a kik czikkibeinek folyton a nem pinczereket paszkolva vetik oda okul czekek a jelen pinczérseg nyomorult helyzetének. Nagyon sok igazat mondanak ők. A következő eset szinte nem más fajta pinczérkéket eshetet meg. Történt ez pedig Szolnokon és így:

Lapunk belmunkatára Tardy Gábor ur a szent ügy érdekében egy kis körutat teven, Szolnokon a Magyar Király szállóból ily fejleggyeztet tapasztalatot volt kénytelen távozni. Ugyanis a szállodaba jövén, az éthermi pinczérnek (Dénes Kálmán) bemutatja magát, úgy szinte az éthordónak (Báthori János) is és jövelete czéját előadva, elkezdí fejtegetni az O. P. E. czéját és az annak megvalósítása érdekében megindult mozgalmait, miközben az „Ujkor” is ajánla azoknak tartásába. A három pinczér a fejtegetés és magyarizátokat csak hallgatja, hallgatja csöndesen, de egyszerre csak a szülből előlép a Puczer ur (evőszokoz takarító) és ily szónoklatot rögtönöz: „Nérem, ez is csak olyan svindli, mint a nyugdíj egyesület, itt is csak becsapják, mint ott a pinczérkéket.” És mit gondolkán t. olvasóink, mit tett erre a három pinczér? (főp., étl., borf.) Elkéldték ékesen mosolyogni. Mikor pedig belmunkatársunk azt a kérdést koczakoztatta meg: „Talan csak nem hinném, hogy az urak fölött a Puczer ur rendelkezn?” — akkor meg már hangosan nevettek is. Tehát akkor mégis a Puczer ur a főbeblvó! Így bizony, így történt ez meg a három pinczérrel... (?) kik a Puczer urnak készséggel és nevéve hitték el, hogy az O. P. E., valamint az O. Ny. E. csak „svindli.”

Házasság. Londoni levelezők t. Frenreisz Ede szaktársunk írja a következőket: A Wiena Restaurantba több magyar fiuk jöttünk össze a Húsvét utáni vasnapon, hogy ottan mozgalmunk szent ügye és czéljáról folytassunk magunk közt egy kis eszmeszerít. Az eszme vitatás alatt egyszer csak figyelmessé lettünk egy előkelőnek kinézű ur emberre, ki egyik barátunkkal ereszkélt rövid beszélgetésbe és jött azután hozzánk, adva mindegyikünknek révjeyét, miközben bemutatá magát és tudatásunkra hozta, hogy az általunk is látogatott s kedvelt helyiségnek ifju tulajdonosnőjét özv. Watterré ó nagyságtal eljegyezte és rövid idő múlva feleségül veszi. — J. Mauker ur, mint völégnyit és mint a Wiena Restaurantnak már a legközelebb leendő tulajdonosát azonnal üdvözöltük és mi alulírottak ezen a helyen is a legjobb szerencse kívánataink mellett öszinte üdvözlötnök fejezzük ki a leendő boldogoknak. Az üdvözölők: Frenreisz Ede, Fuchs Pál, Kommer Béla, Kieglér, Kappel, Tachler Gyula és Lajos, Brückler, Kiss István, Autreich, Szilágyi, Lach, Schulz, Sturm, Lánzy, Tischler és ezekhez csatlakozva az „Ujkor” szerkesztősége.

Mire jó a pesézt viasz? ? A modern nő szines viasszal szókta lepecsételti ilatos leveleit. Ebből fejlődött ki egy sajtásagos nyelv, mely hasonlít a virágnyelvhez, ha nem is olyan kedves, mint az. Ha egy elegáns hölgyről szürke viasszal pecsételt levelet kapunk, ez annyit jelent hogy: „Barátsággal vagy irántad”, a zöld viasz ekkép biztat: „légy erős és remélj”, a világos kék: „Csak vidáman”, a sátekék: „Örökké hű maradok hozzád”, a heliotrop színi: „Mirtusz-koszoru díszíti nem sokára fejemet”, a sziurte: „Féltékenység emészt engem”, a tengerzöld: „Meghalok a sóvárgástól”, a bíbor vörös: „Szeretlek”, a fehér: „Örökké a tied”, a fekete: „Banat, gyász és könyek”. Többet valóban nem lehet kívánni az érzéketlen viasszról.

Új étterem és nyári kerthelyiség. Csorvai Emil ur legutóbb Aradon volt szálló szallodas a tulajdonát képezű szegedi Hévalasztó közpötti kávéházat teljesen átalakítva s újonnan berendezve, f. hó 9-én már megnyitotta, a melyhez hasonlóan a rég nem hazemalt étterem és nyári kerthelyiséget — melyek most állnak rendezés alatt, most 15-én fogja ünnepélyesen megnyitni.

Londoni hírek. Külföldön levő tisztelt honfi és kúrtársaink is megmozdultak a virágos tavaszra téli üzleteikből és néznek a nyariki utat. A tengerpartú fürdők és a többi nyári üzletekben a több nyelvet beszélőknek ilyenkor kinalkoznak a jobb és jobb jövedelmekről állások. Frenreisz Ede ur, ígynöknek öszinte hite és buzgó

fiaródja Londonban szintén állást cserélt, még pedig új állását a Davies Hotel-ban foglalta el, mint főpinczér. Vizmathy Béla, ki nem rég még Szegeden volt, Párisból s többi kúrtársaink máshonnan érkeztek Londonba és vannak most együtt, naponta tárgyalva a honi mozgalmakról, míg csak egyik is, másik is nem foglalja el új helyét és valnak még a kedves együttlétől, szeretett honfitársaink és brátaiktól. Üdvözlötnök és a jó szerencse kísérje jártokban-keltőkben tisztelt honfitársaink és úgbaratainkat.

Debrezenbe a Sz. V. K. K. P. és K. sgd. O. Ny. egyesülete kongresszussának befejeztével a tárgyalások és tanácskozások ujra folytatódának s lehet tin egy, esetleg két nappal is megtdotdnak a debreczeni napok. Ezen utó és a nyugdíjgyere nem vonatkozó tárgyalások kizarolag csak az ületők bajai és sérelmeivel foglalkoznak és tartának a Szombathelyre jelzett és onnan elmaradt kongresszus helyett. A debreczeni kongresszuson, a szegedi pinczér egylet részéről Juranovics Ferenc és Gyula, Tóth Endre és Hegyháti Sándor urak fognak megjelenni.

Személyi hír és helyváltozások. Ifj. Horváth József szaktársunk, Komáromban a Központ kávéház volt főpinczére és az A. T. úgyszó tagja, egészsége helyreállitása végett hazra, szülőföldjére, a vas megyei Kemenes — Somjénre ment. Szintén a városból Bogár József fiaradhatlan kúrtársunk, főpinczéri állását itvenni Gyulafehérvárra utazott.

Schönberger Samu, a segésvári mozg. bizotts. e fiaradhatlan tagja Bözöd — Ujláuba utazott.

Horváth István úgyszó tagja és tisztelt szaktársunk a napokban Debrezennél Budapestre utazik.

Sályon György kúrtársunk Kikindáról főpinczéri állását elfoglalni Fehéretplomba utazott.

Siposs Jenő, a pécsi mozg. bizottság létrehozása kúrtársunk fiaradozott tisztelt szaktársunk f. hó 1-én a fővárosba utazott.

Eberhardt Gábor, a kis-czellli A. T. úgyszó tagja f. hó 1-én Czidák József urral (kiról most számunkban írunk) mint éthordó a vihnyei fürdőre utazik.

Opletz József mozgató szellemű tisztelt kúrtársunk Szegedről f. hó 4-én üzletbe Perlaszra (Bács megye) utazott.

Ifj. Czidák Ferenc t. szaktársunk Orsováról a napokban Szegedre érkezik.

Mavhorits Domokos főpinczér. t. úgyszó szaktársunk, a Mayer szállóba helyét elfoglalni Szabadkáról f. hó 4-én Ujvidékre utazott.

Fronner Dező szaktársunk és úgyszó mozgalmistánk Szászvároson foglalt főpinczéri állást.

Weiss Sándor a soproni vasuti vendégő volt fizető pinczére Budapestben a „Hazánk” kávéháza lépett a napokban.

Bicsögő József szaktársunk, a felvidéki mozgalmak egyik valódi öslete lelke Miskolcon a Seper nagy szálló szoba főpinczéri állását, Dani Ferenc igaz, úgyszó eszmetérjesztőnk a sórszarnok főpinczéri állását vette át. Üdvözlét nagyjainknak, kik a világosságot viszik — és terjesztik.

Ölvosóink figyelmébe. A budapesti szaktársaink által kidolgozott alapszabálytervezet nál számunkban megjelent, mért is felvilkjuk t. olvasóinkat, hogy ezt, valamint a mult számunkban már megkezdett „Ujkor” alapszabályait kiserjék mély komoly figyelemmel és azokat behatón átanulmányozva s öszegyeztetve, az „Ujkor” szerkesztőséghez küldjék be vélemény sorait, hogy majd annak idején melyiket tartják az éfogadhatásra helyesnek és czelszerűnek.

Pinczér szabadság. Haj, haj, hogy csak mégis sokan azzal állnak elő: „Nem értjük, hogy mit értenek ez alatt — pinczér szabadság.” Tudj is az éördög, hogy ennek a földi emberiségnek mindig olyan sok kell ahöz, hogy valami megértén, vagy fel tudjon fogni. A mi diaramunkjait telisteli vannak mindenféle oly dolgokkal, a melyek mind gyönyörűen illusztrálják azt (?), a mit oly sokan nem tudnak megérteni. Méltóztassanak csak kérem az ilyen skeptikusok a szerkesztőséghez fordulni, a melynek bármelyik tagja szívesen leírtatik egy-kettőre egy ilyen kis diaramocskit és küldi el a t.

czimre. Hogy a tartalom felől némiképen tájékozva legyenek, arra vonatkozólag leírunk itt egyet a sok közül.

Zenta város valamivel kisebb Szegednél és annak „Eugen” szállodája szinte nem nagyobb a budapesti Hungária szállodánál. E város tehát nem fő, de még csak nem is valami vidéki nagy város. De azért az a mi diabolikus Minden Tamásunk nem merné a fejét rá tenni, hogy ezen érdemes városba nem fordult már meg egy-két fővárosi pinczér is. A napokban történt, hogy az Eugen kávéház reggeli számolójára 2-3 perczre kiment a kávéházból és mikorra vissza megy, a „kasziró” pénztárosné kisasszony már ott van és ront rá dühösen a bejövő kártársra:

„Hajja maga hol kóborol, vagytárs csak most jön üzletbe? ... kutya kötelessége ha kimegy, nálam jelentkezni és arra itt lenni, a mire nekem. ... És felsőhajt plafond repesztőn ...
— Borzasztó, hogy a reggelimet magamnak kell ide hoznom! ...

Paprikás megrovási versek Hazafi Veray János módjára. Ily ezimű verset küldött be lapunknak Vágó Bence és az égre mondta, hogy ha ezt a verset nem közöljük, minket is megrovásban részesít. Csak akik erre okot szolgáltatnak, bírók el velük, mondja Vágó Bence szaktársunk (mert ez tagadhatlan is.) A verset tehát közzé tesszük, nem ugyan mintha a megrovástól félénk, hanem mert látjuk, hogy a jósnágnál több benne az igazság. — Íme tehát:

Paprikás megrovási versek Hazafi Veray János módjára:
Szerkesztő ur, illő módon bilentem meg kalapom,
S köszöntésem, hogyha el nem fogadja, hát megrovom;
Megrovom, mint azt a vak bakszekerés;
Kinek nevével egyelőre így írok le: „ne keresd” ...
Hogyan szolgál megrovásra ez a vak bakszekerés,
Elmondom ... Hát valamikor volt ő kelme örszer,
Azaz jobban, — rossz talicska áruló.
S most szállodás és vagyona nincs egy fél millió.
Tyhú, az apját, a napokban arra vitt el az utam.
És mi láttam? ... talája ki tisztelt szerkesztő uram.
— Megjegyzem, irni, olvasni ő nem ért.
Persze minek ... annak, a ki arult egykor bakszekerés.
Hogy mit láttam? ... Egy poczokos úrral déjt folytatott.
S egy ajtóból a főpinczér pedig rájuk hallgatott;
Bakszekerés szolt haraggal: „ha jöndöm!”
Hozzq pinczért egy seregrel, majd választok a minő kell,
Hogy ezt a sok gazembert ki had rugom!”

Vágó Bence Budapest.

A komáromi P. A. T. köréből. Tudótónk a f. hó 2-án megtartott összejövetelről a felvett jegyzőkönyv következő kivonatot küldte be: A Pécset megalkadt mozg. bizotts., egyszernest Asztaltársaság disz., tiszteletbeli., választmányi., valamint minden egyes tagjainak azon igazi, nemes áldozatkészségéért, a melyet Siposs J. ur t. szaktársunk által írt „Felhívás a m. p.-hez” ügyben tanusítottak, az A. T.-nak nagyrabecsülése mellett, hálaís elismerése, lelkes éljenek között jegyzőkönyvileg megörökíteni egy szívevel határozottan. Továbbá elnök Flór Győző szerkesztő urat, ki a szép eszmének ápolására lankadatlanul hívja fel a figyelmeket, elismerő szavaiban részese az azon benső óhaj- és kívánatának adott kifejezést, hogy bár Isten segítségével a czélok melébb teljesülnek s látma mindenki örömmel a szép sikert. Elnök, miután sajnálatát fejezi ki Horváth József és Bognár Lajos szaktársak, mint az A. T. volt r. tagjai távozása fölött, egyuttal örömmel adja tudomásul, hogy az A. T. körébe két új tag, Bubics György ur, Szechenyi-szálló tulajdonos és Bukor Nándor ur a „Komárom” kávéház segéd-pinczére lépett be. Az A. T. a két új tagot lelkesen megjelneve, következett a választmányi tagok megválasztása, kik is, mint r. választmányi tagok lettek: Bubik Nándor, Balogh József, Kovács Miksa és Kleinrath Gusztáv. Pótválasztmány: Bubics György és Pollák Ede urak. — A A. T. pénztári állománya 18 korona 32 fillér. A jegyzőkönyv hitelesítésül: Wolf Keresztély elnök, Gondócs Ferencz alelnök, Molnár Zsigmond kávé és ellenőr.

A szegedi Schwarz vendéglőből. Ez a vendéglő ugyanis van a posta palota mellett (kiszolgálója névze nem tudom ugyanis v. n. déglős versenyhez-e vele gyorsaság, mint más tekintetben) és józsi s ólesó élet árai miatt a vidékről bejövő összes főpinczér urak ide járnak. Péntek van, és pedig ha’as nap. Szegeden bármelyik ven-

déglős halalos bűnök tartaná e napon nem hlat főzni. Nem tudhatni miért, az ebéd idő alatt Schwarz ur olyan bus forma fővel ment kétszer-háromszor végig vendégei között. De csak hamar kiderült. A konyhábol ugyanis kihallatsott a kis ténsasszony szava, hogy: „Meg maradt a halpaprikás.” — „No akkor mi is eszünk halat?” — fejezte ki szavait jóreménykedésképpen Schwarz ur kedves neje előtt. „Ohó barátom, monddá f. hó (oly komolyan mondta, hogy no) — már sem eszünk, mert most jut eszembe”, hogy tegnap P. meg K. urak visszatartani kérték maguknak estére.” Schwarz ur nem szolt egy utat, de a picolónak adott egy barackot, a miért tegnap este két sórtártót keressélt a földön. A kis ténsas-zony se szolt, bár ő neki is látszott szeméiből, no, hogy még most is gondolt. Hogy ne, mikor még magában mosolygott is hozzá.

A Szegedi Pinczér Asztaltársaság tekintve a kongresszusa való előkészületeket, a két legutóbbi összejövetel — f. hó 2. és 9. — helyett f. hó 7-én, szombaton tartotta összejövetelét ...

Szerkesztői üzenetek.

Az előfizetőkön kívül csakis azoknak válaszolunk itt, a kik levelükben 5 kros bélyeget mellékelve küldenek be.

Előfizetőinkhez. Lakás és üzletváltoztatásnál, hogy a lapküldés fennakadást ne szenvedjen, az ujcizmet kérjük azonnal beküldeni.

B. D. Mind jó — csakhogy megkészt — mostani számunk ugyanis 2 nappal előbb megjelent. De a tollat többé ne hagyja pihenni.

Dicsőítő. A tér nagyobb, a talajt nem tudjuk mint művelhetni. De ott a láng az ifjú lelki fény és ennek világánál megláthatja a a legélesebb porczemat.

Kursz. ... Jövőben. Tudtuk mi azt.

Branst S. Budapest. Minél többeket buzdítson, ha őnt már az eszme buzdította.

Tündér. A vers igazán bájos, hanem mi azért e bájosagból valamit mégis leengednénk, ha ön is engedne a mértéktelenségéből. Ez az hogy a jövőben több mértékkel küldje be. Ezt addig egyelőre a sífonérbe tesszük.

Többeknek. A mult számunkban *Előszó* *Sírgyárak* írója nem Soós, hanem Poós Gyula. A nyomdában kifogytak a P betűk és azért lett Soós a Poósból.

Yonár. Ónök a kukoricza és az uborkáról beküldött philosophiája teljesen helyes, csak egy a hiba benne. A kukoriczat megörölni, az uborkát pedig besza’nyítani szokták. Arra a kérdésre pedig, hogy melyik helyre lehet leghamarabb jutni, Délamerikába-e vagy Ludasbútsiba, válaszunk: Ludasbútsiba léghajóval 5 perczeezel előbb érkezhetsz, mint Délamerikába hajón.

Felélős szerkesztő FLÓR GYŐZŐ

KIADÓHIVATAL:

Schulhof Károly könyvnyomdájában (Kölcsey-utca 7. szám.)

Szaktársak!

Az a mozgalom, a mely iparunk terén az utóbbi időben mindinkább érezhetővé vált, végre elérkezettnek jelezte nekünk az alkalmas időpontot arra, hogy mi is, kik igaz ügyünket szívünkön viseljük, örömmel ragadjuk meg az alkalmat, hogy regén táplált eszméinket nyilvánosságra hozhassuk. Azokat az eszméket, a melyek hivatva vannak nekünk társadalmi állást szerezni és mindazokat a bajokat megszüntetni, melyek iparunkra oly sorsvasztalag hatnak.

Ügyünkért erről lelkesedésünket és akaratumkat tett követte, amennyiben már hetek előtt egy létesítendő országos magyar pinczér-egyesület alapszabályait megfeszített munkával teljesen kidolgoztuk, ugy, hogy azokat ezennel kedves szaktársaink elé terjesztjük.

Itt reflektálunk Dreiszker Miklós t. szaktársunknak az »Ujkor« 7-ik számában megjelent cikkére és megjegyezzük, hogy az két benyomást tett ránk: egyrészt örömmel töltött el bennünket az a lelkesedés és a szeretet, melyvel t. szaktársunk édes hazánkról ír és teljes szívvel kívánjuk, vajha mindegyikünk hasonló módon ragaszkodnék nemzetiségünkhöz, édes anyanyelvünkhöz és hazánkhoz; mert hazánkat idegen befolyásnak nemcsak, hogy nem szabad kitenünk, hanem az ellen a legkomolyabban kell védekeznünk és küzdenünk; idegen befolyást behoznunk annyit tesz, mint nemzetiségünket ledönteni. Ez a kijelentésünk elég biztosítékot és alapszabályaink szelleme elég tanúságot nyújtanak kedves szaktársainknak arra nézve, hogy nem szándékunk egyesületünknek nemzetközi jellegűt adni, hanem hogy azt kizárólag magyar nemzeti alapra akarjuk fektetni.

A létesítendő egyesületnek programja ez:

1. Hogy szaktársainkat az ügynőkön garázdálkodásaitól végre megszabadítsuk, tervbe vettük díjtalanul működés állásközvetítő irodáknak felállítását új Budapesten, mint nagyobb vidéki városokban; ezeknek az irodáknak szervezetét alapszabályaink részletesen bemutatják.

2. Az egyesület tagjainak támogatása, ha azok szükségben vannak. Kölesönök nyújtása.

3. Jogvédelem nyújtása.

4. Szakiskolák.

5. Klubok felállítása.

6. A tagok segítése, ha azok munkaképtelenek.

7. Tervbe vettük egy oly alap létesítését, mely kizárólag a megöregedett és rokkant tagok támogatására szolgáljon.

8. Tervbe vettük továbbá a tagok biztosítását hal eset ellen, a melynek együttes eszközlése csekély díjba kerül.

9. Tervbe vettük végül egy oly szaklap létesítését, mely kizárólag az egyesület céljainak szolgáljon. (Lásd erre nézve előterjesztésünket: 13. §.)

A programunk és alapszabályaink megértéséhez kompenzár nem szükséges.

És most Önökhöz fordulunk, kedves szaktársaink. Eddig tartott a mi feladatunk, melyet egyedül, saját erőnkre támaszkodva, kellett elvégeznünk. Mi sem természetesebb azonban most, midőn a kész alapszabályokat a t. szaktársak elé terjesztjük, hogy magasztos célunkat, igaz ügyünk győzelmet csak úgy érhetjük el, ha kivétel nélkül, mindnyájan, közös akaratral csatlakozunk a mozgalomhoz és ha azt az egyesületbe való belépéssel támogatjuk.

Ha célunkat elérjük, ha mindnyájunk működését siker koronázza, Magyarország pinczéségének meg van adva, hogy társadalmi állást foglalhasson, minden jogos kívánságát elérhesse és bármely időben származó bajait az egyesület útján orvosolhassa.

Szíveskedjenek az alapszabálytervezetet tüzetesen áttanulmányozni. Ha pótlandót, vagy törlendőt találunk, közöljék ezt alulírott bizottsággal, mely szívesen szolgál felvilágosítással és mely nem fog addig pihenni, míg el nem érte kitűzött célját.

Budapesten, 1898. április hó 26-án.

Az előkészítő bizottság.

A megalakítandó „Magyarországi szállodák és vendéglők alkalmazottai egyesület”-ének alapszabálytervezete.

Általános határozmányok:

1. §. Az egyesület címe, székhelye és nyelve:

A »Magyarországi szállodák és vendéglők alkalmazottainak egyesülete« a szállodai és vendéglői alkalmazottak társadalmi állásának megalapítására és emelésére alakul; székhelye: Budapest; hivatalos nyelve a magyar.

Minden politikai és vallási törekvés szigorúan ki van zárva.

2. §. Az egyesület célja.

Az egyesület célja a tagok érdekeinek ölmözditása

1. állomás nélküli tagok elhelyezésével,
2. szükségben való támogatással, kezesség mellett kölesönök nyújtásával,
3. jogvédelem nyújtásával,
4. szakiskolák felállításával,
5. klubok felállításával,
6. a tagok segítésével azok munkaképtelensége esetére,
7. oly pénztár létesítésével, mely a megöregedett és rokkant tagok segítését szolgálja,
8. a tagok baleset ellen való biztosításával,
9. oly szaklap létesítésével, mely kizárólag az egyesület céljait szolgálja.

3. §.

Feladatává tűzi ki magának továbbá az egyesület, hogy a szállodák és vendéglők alkalmazottainak társadalmi állását erkölcsileg előmozdítsa, még pedig azzal, hogy a főnökökkel karöltve, a tanoncok viszonyait rendezze; a szállodák és vendéglők alkalmazottainak érdekeit általánosságban, különösen pedig tagjainak érdekeit. Egyéb eszköz, mely az egyesületet már kifejtett céljához közelebb hozhatja, nincsen kizárva.

4. §. A tagok felvétele.

Az egyesület tagja a szállodai és vendéglői ipar minden magyar tagja. Ilyen: a pinczér, az üzletvezető, könyvelő, kapus, szakács és mindazok, kik bizonyítvánnyal igazolják, hogy ezen foglalkozások egyikét már üzték. A felvételhez szükséges: mocsoktalan előélet: 17 és 50 év közötti kor; legalább 2 évi tanoncokdás vagy pedig 3 évi szakadatlan működés a szállodai vagy vendéglői ipar terén; megfelelő iskolai képzettség, vagyis annak igazolása, hogy belépmi szándékozó ezen iparhoz tartozik; végre az egészségnek orvosi bizonyítvánnyal leendő igazolása.

Kiskorúak felvételéhez szükséges az atya vagy a gyám beleegyezése és kiskorúságuk tartamára az egyesületnek csak vagyoni jogi kötelesegeiben és jogában vehetnek részt; ki vannak tehát a közgyűlésekről zárva, nem vállalhatnak egyesületi hivatalt és a jelen alapszabályok II. részében foglalt egyesületi működést.

5. §. Fiókegyesületek.

A központi igazgatás az előtte erre alkalmasnak tetsző helyeken fiókegyesületeket állíthat fel. Fiókegyesület alakítandó, ha valamely helyen 15-nél több tag lakik, kik a fiók felállítását kérik. A fióknak igazgatását és annak képviselőségét a központtal szemben egy három tagú előjáróság végzi, melyet a fiók tagjai egy évre saját kebelükön választják. A fiók a helyi viszonyokhoz

képest alapszabályokat is hozhat; ezen alapszabályok azonban összhangban legyenek jelen alapszabályokkal és csak akkor jogerősek, ha a központi vezetőség jóváhagyja őket.

A fiókintézet vezetőjét, ki a központi vezetőségeknek bizalmi férta, a központi vezetőség jóváhagyása erősíti meg állásában.

Ezen elmettt, esetleg hozandó fiókegyesületi alapszabályok hirdetmény alakjában kifüggesztendők az illető fiókegyesület helyiségében.

6. §. A fiókegyesületek hivatása.

A fiókegyesületek feladata: a »magyarországi szállodák és vendéglők alkalmazottai egyesületének« törekvéseit előmozdítani. Különösen kötelessége a fiókegyesület vezetőjének:

1. az összeköttetést tagjai és a központi vezetőség között fenntartani és utóbbit működéseben támogatni.

2. a fiókegyesületi joga van 20 korona erejéig kölcsönöket nyújtani, kötelezvény ellenében, mely célra csak a központi vezetőségnek nyomtatványai használndók. Szabály szerint ugyancsak az a fiókegyesület nyújtja a kölcsönöket, melyhez a kölcsönért folyamodó tag tartozik; történhetnek azonban kivételek is, amikor ugyanis az illető tag egyik fiókegyesületnek sem tagja vagy ha utazik. Ezen esetekben a kölcsön nyújtás csak a tagsági könyv előmutatása mellett történhetik, a mely tagsági könyvből a pénztáros a vonatkozó előjegyzését teszi. Nagyobb kölcsönöket csak a központi vezetőség szavazhat meg, azaz engedélyezhet. Az ezen szabályok ellen vétő fiókegyesületi vezetőségi tagok személyesen felelősek.

Kendiküvli és sürgős esetben a fiókegyesület is engedélyezhet, de csak 10 frt erejéig kölcsönöt az egyesület számlájára és kötelessége ezt a központi vezetőségnek három napon belül bejelenteni.

3. Kötelessége továbbá a fiókegyesületi vezetőségnek, hogy a központi vezetőségnek havonként a kilépett és felvett tagok jegyzékét küldje be, továbbá azon tagokról, kik más városba költöztek, a kilépett vagy elutazott tagok tagsági díjainak mikénti befolyásáról jelentést tenni. A fiókegyesületbe csak a tagsági könyv letéteményezése mellett történhet felvétel.

Tagság.

7. §. Az egyesületbe való felvétel az alapszabályok aláírása, vagy az ezen célra szolgáló nyomtatvány (belépési nyilatkozat) kitöltésével a közp. intézőség, vagy fiókegyesületi vezetőségnek javaslatba hozandó. Ha ez a bejelentés utóbbinál történik, a fiókegyesület a felvételt iránt a központhoz tartozik fordulni, azaz a felvételt iránti ívet a központi vezetőségnek beküldeni s ez utóbbi a folyamodonak nevét az egyesületi szaklapjába teszi. A közírhírettel és a felvételt között legalább is 2 heti időköznek kell lennie. A bejelentéskor felvételi díj fizetendő le, amely díj a felvétel megtagadása esetén visszatérítetik. Azon felvételt iránti folyamadványok felett, melyek a fiókegyesülethez érkeznek, ez utóbbi dönt. Sem a központi vezetőség, sem pedig a fiókegyesület vezetőség elutasító végzetést nem tartozik megkadatolni. Minden tag egy a központi vezetőség által kiállított tagsági jegyet kap. A belépés napja azon hónap első napja, amelyben a folyamodó felvétele el lett határozva. A felvételi jegy ezen napról keltezendő.

A belépők tartoznak a központi vezetőség részére egy kérdőívet kitölténi (a kérdőívet a központi intézőség szolgáltatja), amelynek alapján a központi vezetőségnek jogában áll az utjonnan belépő tagot az egyesületből kizárni, ha azon valamely gyógyíthatatlan betegséget észlel.

A tagok jogai és kötelességei.

8. §. Az egyesület rendes tagjai tartoznak havonta előre . . . koronát fizetni.

Állásnékültség vagy betegség esetére a tag a tagsági díj fizetése alól egy évre felmenthető.

Az egyesület hadköteles tagjai 4 v. 5 hetnél tovább tartó katonai szolgálat esetére minden kötelezettségük és joguk alól felmentetnek.

A tagok arra tartoznak úgyelni, hogy társadalmi állásukat általánosságban az egyesület tekintélyét pedig különösen emeljék.

A tagok az összes fiókegyesületek gyűlésein jelen lehetnek, szavazati és felszólalási joguk azonban csakis annál a fiókegyesületnél van, amelyhez tartoznak.

Minden tagnak jogában áll az egyesületi valamennyi helyközvétető irodájában és előforduló üresedések esetén egy az ő képességének megfelelő állásra igényt tartani.

Minden tagnak joga van az egyesületi jötekménysági intézményeiben részt venni.

A fiókegyesületek vezetőségi tagjai.

9. §. A vezetőség elnöke vagy ennek helyettese egybehívja a vezetőségi gyűléseket, továbbá a fiókegyesületet gyűlésre legalább is egyszer hónaponként; a gyűlés megnyitását, annak vezetését és beárasit ő tartozik vezetni, ugyancsak ő tartozik a központi vezetőségtől hozzá érkező ügyeket a legközelebbi gyűlés napirendjére határozathozatal végett kitűzni, a központi vezetőség többi tagjai mellett elsősorban ő felelős a fiókegyesületi feltevezetéseért.

A vezetőség pénztármoka tartozik a havi tagsági díjakat és az egyesület egyéb bevételeit bevetelézni és minden hónap közepéig, amennyiben erre külön intézkedés nem történik, a bevetelékrol és kiadásokról a főpenztárral leszámolni.

Kiadásai csak postadíjak, küldőnézdíjak és a 6. §. szerint engedélyezett kölcsönök lehetnek.

20 koronán felüli összeg kiadása csakis a központi vezetőség jóváhagyása mellett történhetik.

A fiókegyesület egész keltára tulajdona az egyesületnek. Üzleti papirokat, könyveket, nyomtatványokat, bélyegeket és minta-lapokat a központi vezetőség adja. Ha valamelyik fiókegyesület feloszlik, úgy azon tulajdonrészek, melyeket az egyesületi penztárból szereztek be, a központi vezetőségnek, esetleg utóbbi meghatalmazottjának haladéktalanul beszoigaltatandók.

Ugyanez áll ezen fiókegyesület esetleges készpénz-készletére is.

A vezetőség felelős a pontos beszoigaltatásért. A többi vezetőségi tag kötelességeit maga a fiókegyesület szabja meg.

A gyűlésekről pontos jegyzőkönyv veendő fel, amelynek rövid, a fontosabb dolgokat érintő pontjai az egyesület lapjában közzé teendők.

A tagság megszűnése.

10. §. A) A tagság megszűnik:

1. halálesetben,
2. a kilépés írásbeli bejelentésével,
3. ha a tag becsületbe ütőző cselekményt követ el és annak folytán oly büntetést kap, mely őt polgári jogaitól megfosztja,
4. ha a tag már több mint 12 hav járulékkal van hátralekban (hat havi hátralekosság után megszűnik az egyesületi lapnak részére való megküldése).

Staffner Sebestyén

első alföldi vésnöki műterme

Szeged, iskola-utca 9. sz.

Ajánlja magát mindenmü vésnöki munkák leg-
szébb és legelősb kiviteleré, u. m.: **monogrammok**
evőeszközökre, fehéreműk bélyegzése szállodák részére
kitörülhetlen jelző tintával, ruggyanta-bélyegzők, kivágot
ezüst monogrammok szivartárczákra.

**A tek. szegedi Pinczér Asztaltár-
ságaj jelvényeinek szállítója. 4
szinben zománczoja.**

Évi bérlet 3505 forint.

Eladó szálloda az alföldön.

Egy 20 ezer lakossal bíró nagy forgalmu
város egyetlen egy komoly szamba vehető üz-
lete családi okok miatt azonnal és sürgősen
eladó. — Az üzlet áll: **egy nagy terem, bálok**
és tánczvigalmak számára. 10 elegánsan beren-
dezett szoba, étterem, kávéház, egy fedett nyári
szaletti, kuglizó és korcsma szobából. (Bor és
pálinka mérés.) Az üzlethez van még **2 nagy**
jégerem, 1 boros pince s ezenkívül 2 ló, egy
hintó, egy paraszt kocsis és egy szán.

A t. venni szándékozónak szó- vagy levélbeli
felvilágosítást lapunk kiadóhivatala nyújt.

Újdonság minden emberre nézve.

Hallatlan olcsó árak.

1 órák üveg biztosítása 1 évre 30 krajczár.

Halló! ki beszél!?

MISI ZSIGA, az amerikai óras!

Mi tetszik?

Hozzotok szölok, Polgártársaim, halljátok és csodáljátok
a még sohasem létezó és minden emberre nézve oly előnyös
indítványomat. Üzletemben egy újabb reformot csináltam és
pedig nagyon fontos minden óratulajdonosra nézve! Minden
polgártárs, a ki nálam zsebjárját, inga-, ébresztő- és fali-, egy
szóval mindenemű órát vesz és vett, 20 kr. évi díjfértés
mellett, írásbeli és törvényileg kötelezem magamat, tehát
biztosítottak, minden néven nevezendő, az óra szerkezetben
esetből hibát, keletés általi törést javítani, oly Polgártárs ki
nem vette nálam el, 30 kr. évi díjat ísiet, továbbá pedig
30 kr. évi díj fizetés mellett, a zseborák torott üvegét, bar-
mennyi legyen is az, egész éven által egészre kötelezem
magam felcserélni. — Hasznos és cseleszerű intézmény ez
minden osztályhoz tartozó egyéniségre nézve, így pl. az apa
nyu tottan lefedhethet és óráját nem kell féltetni a gyermek
elől, batran lehetehi mindenhova, a gyermek esetleg játszhat
vele, ha baj történik, van, a ki orvosolja az, a ki orvosolja az
az óráat a nélkül, hogy pénzbe kerülne. A munkás
ember emelhet bármint is, nem kell félnie,
hogy osszenyomja az óráat, vagy más bajt csinál
néki, lejeltheti, az sem baj, hiszen van a ki megcsinálja,
így minden ember be fogja látni,
amint cseleszerű és páriát ritkító előnyös voltait.
— Polgártársaim! A legnagyobb gondot okoz
egy rossz óra! Ha az óra megáll, nem tudjuk
hányat ütő a óra, nem tudjuk hogy mikor
kell az orvosságot bevenni, nem tudjuk, hogy
mikor lesz a valtonk ovatolva, nem tudjuk, hogy
mikor kell lefeküdni, vagy felkelni, de a leg-
nagyobb baj az, hogy nem tudjuk, mikor kell
a kávéházból távoznunk! — drága feleségünkhoz,
meg ami fő, a fiatal ember nem tudja pontosan
a rendez-vous-t betartani, ez mind tudvalevőleg
a rossz órának következménye, tehát Polgár-
társak, ezen egíteni kell, a pontoságot becsület követelni —
és ez mind 50—60 kr. évi díjfértés mellett, üvegeket kívül
20—30 krajczárért megszereshető! — Fel tehát Polgártársaim!
Itt az idő most vagy soha. Még kell próbálni, nem bánja ezt
meg soha senki!

Azonkivül nagyobb hátor a n. A községnek figyelmét arra terelni
hogy ekekre látszóik, ónk a legnagyobb választékban, legújtanossab
szigorúan szabott árak mellett, haphatók nálam, ugyerintem mindennemű e
három szakmába vagy tárgyak hallatlan olcsó ártan beszerk nálam a leg-
nagyobb pontosággal, jótallás mellett elkészítve, illetve javítva.

Bátor vagyok a t. közönségnek hallatlan jutányos ár-
gyűzökemet b. figyelmébe ajánlani.

Egy fali óra 1 frt 50 kr., 5 évi jótállással, úgy szintén
fali kerek órák bádog ramakban az előlapon üveggel, ami
masszt 2 frt 25 kr-ba kerül, nálam 1 frt 75 kr. 5 évi jótállás
mellett.

Kedvezményes árak:

Nyolcz naphan egyszer felhuzandó zseborák, ezüst és
aranyozott ezüst 6 19-90 frt. Zenelő órák 7 ftről 150 frt.
Inga-órák 6.25 ftről 50 frt. Kakuk-órák 3 ftről 45 frt.
Konyha-körök minden 8 naphan huzandók fel, 2.36—7.25
frt. Schwarzwaldi fali órák külön fele alakban 1.65—8 frt.
Ébresztő-órák 1.80—2.22 frt. Zseborák 3—1.70 frt. Óralán-
czok 50 ktről 65 frt. Gyűrűk 3 ftről 150 frt. Ferfi melttük
1—54 frt. Fülbevalók 25 ktről 2.90 frt.

Látesóvek 3.25 ftről 24 frt. Szemüvegek acélkeretben
25 ktről 50 kr. Minden nagyságu és a legfinomabb anyag-
ból levő üveg, megfelelő szemhez, orvoslaj megvizsgálva, ujezst
keretben 1 ftről 2.50-ig. Barometerek 25 ktről.

Olvasó nagyító-üveg csontnyelless 35 ktről 15 frt
stb. Ekszerek és optikai tárgyak a legújtanossab
áron javíttatnak. Minden e szakmába vagy dolog
dusan felszerelt raktáramban kaphatók.

Óráikat a következő legmészekkelb árak
mellett javított nagy pontosággal 3—10 évi
jótállás mellett: 1 zseborák tisztán 60 kr., 1 rugó
vele, ha baj történik, van a ki orvosolja az
az óráat 32 kr., egy bór zseborák tartó 8 kr., 1
drb Spingfelder 26 kr., 1 órakulcs 3 kr., szem-
üveg-tök bármily nagysághól jó erős anyagból
6 kr., 1 zvikker selyem-zsinór 8 kr., 1 óra
selyem-zsinór 11 kr. Minden egyéb munkák a
legelősb árban számítattanak.

Egy bármily órávak csak 6 kr.

Van szerencsén a nagyérdemű községért értesíteni, miszerint nálam
hétfő d, e, 9-10 óráig és pénteken 3—3 óráig bármily vastag óra-
üveg 9 kr., emellett időben csak 6 kr-ért kapható egyruttal bátorodom az
irant is felvilágosítást adni, hogy a különben 9 kr-ba kerülő órákvegeket az
említett időben miert számszokom ily jutányos ártan a t. közönségnek ki-
szolgáltattam.

A fentemlített nagyban ugnyán segítéim csakis óráruvegek borakással
vannak ellátolva, ennek folytán kevesebb időbe kerül az üvegek kikeresése
és kevesebb török és így en is ösdedóban adhatom. Tervezők elköltése cel-
jából a n. e. közönségnek figyelmét az üzletem előtti amerikai nagy czig-
tátlakra szveskedjek figyelnem.

Bármily vastag órávak csak 6 kr. Egy kerek óra bádog ráma üveg számlappal 1 frt 75 kr. Európai és amerikai gyártányok

Nyomatott Schulhof Károly könyvnyomdájában Szegeden.